

šame s tym saklěthym Hamom wotekšhysch, ale s tym žog-
nowanym Semom a Saphetom pokšhysch a sagronisch.

Tež pscheschimo kuždem drugem žlowekoju dejmy my,
ako Jesus to žynit jo, še pschawe, smilne, ponizne, pschi-
jasne, lubošne a miloščiwe sazaržasch. „Schykno, zož
wy zošcho, aby wam te luže žynili, tať že wy jim tež
žynišcho; pscheto to jo ta kašni a te profejty,“ žejo Jesus
Matth. 7, 12.

III Jesus jo nam jadnu rědnu předkpočasni
wostawit tež k tšcheschemu we šwojom sazaržanju
pscheschimo šebe šamemu.

Kak pak jo Jesus pscheschimo šebe šamemu še sazaržat?

Wot togo žejo Lucas tať: „To žišchetko pak roscže-
šcho, a bu mozne we duchu, napošnone s mudrosčju, a
Boža gnada běšcho uad nim.“ A we našom ewangeliu,
žejo won: „A Jesus pschiberascho na mudrosčji a na lě-
tach a na gnaže pla Boga a žlowekow.“

A tež we tom deje mlode a stare ja nim hysch.

Woni deje ja šwojo schělna a duchne strowe še sta-
rasch, a šchogo togo še hobijasch, zož tomu schkožesch možo.
Tomu pak schkoži wošebne schykna nepoznosč, pijaństwo,
nemošnosč, gnitosč, šawiscž, gjaridosč, nezabng a weliki
gniw. To šu wošebne te nestatki, kotarež tomu strowju
togo žloweka schkože, jomu to žyweńe pschekrožju a jogo
do togo zabnegu a nimerneho škaseńa starže. Wošebne
deje mlode luže na mudrosčji a rošyne pschiberasch, a we